

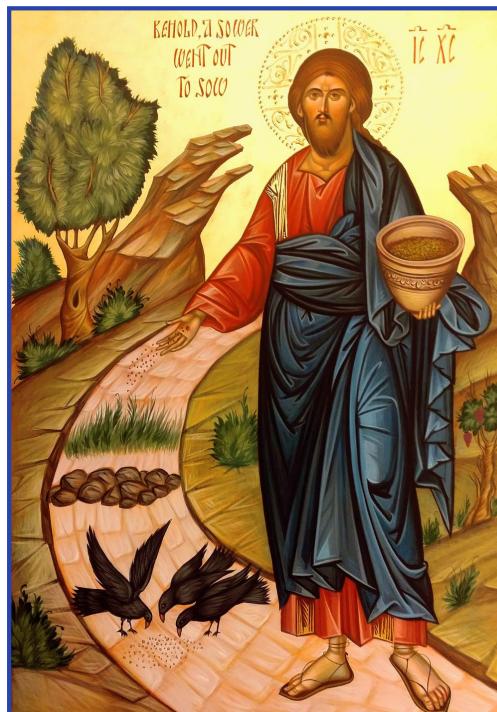
Milé deti!

Zamýšlali ste sa niekedy nad tým, že by ste porovnali apoštola Petra a apoštola Judáša? Je to niečo neporovnatelné? Schválne, viete koľko toho mali spoločného? Obidvaja boli Ježišovými učeníkmi. Obidvoch si Ježiš sám vybral. Obidvaja boli blízko pri Ježišovi a počuli Jeho slová. Obidvaja videli zázraky, ktoré Ježiš robil. Obidvaja voči Ježišovi zhrešili. Ako je možné, že jeden sám skončil svoj život dobrovoľnou smrťou a druhý sa stal prvým pápežom?

(pokračovanie v katechéze)

Nedela 21. týždňa po Päťdesiatnici

Evanjelium Lk 8 (5 - 15. 35 začalo)

Pán povedal toto podobenstvo: „Rozsievač vysiel rozsievať semeno. Ako sial, jedno zrno padlo na kraj cesty. Tam ho pošliapali a nebeské vtáky pozobali. Druhé padlo na skalu. Vzišlo a uschlo, lebo nemalo vlahy. Iné zasa padlo do trnía, ale trnie rastlo s ním a udusilo ho. Iné zrno padlo do dobrej zeme. Vyrástlo a prinieslo stonásobnú úrodu.“ Ked to povedal, zvolal: „Kto má uši na počúvanie, nech počúva.“

Jeho učeníci sa ho pýtali, aké je to podobenstvo. On im povedal: „Vám je dané poznáť tajomstvá Božieho kráľovstva. Ostatným hovorím len v podobenstvách, aby hľadeli, aby nevideli, aby počúvali, aby nechápali. Podobenstvo znamená toto: Semeno je Božie slovo. Na kraji cesty, to sú tí, čo počúvajú, ale potom prichádza diabol a vyberá im slovo zo srdca, aby neuverili a neboli spasení. Na skale, to sú tí, čo počúvajú a s radosťou prijímajú slovo, ale nemajú korene, veria len na čas a v čase skúšky odpadajú. Ktoré padlo do trnía, to sú tí, čo počúvajú, ale starosti, bohatstvo a rozkoše života ho postupne udusia a oni neprinesú úrodu. A ktoré padlo do dobrej zeme, to sú tí, čo počúvajú slovo, zachovávajú ho v dobrom a šľachetnom srdci a s vytrvalosťou prinášajú úrodu.“

Ked sa učenice od anjela dozvedeli - o radostnom Pánovom vzkrísení, - že prestala dedičná kliatba, - prešťastné zvestovali apoštolom: - „Už je zničená moc smrti, - lebo Kristus ako Boh vstal z mŕtvych - a daroval svetu veľkú milosť.“

Tropár, 4 hlas

Katechéza na dnešnú nedelň

My, ktorí sme Ježišovými nasledovníkmi, ktorí sa nazývame kresťanmi, máme toho veľa spoločného: všetci sme súčasťou jednej veľkej rodiny – Cirkvi, všetci sme boli pokrstení tým istým krstom, všetci chodíme na tie isté sväté liturgie, všetci prijíname vo svätom prijímaní toho istého Ježiša. Podobne je to aj s Božím Slovom. Všetci počúvame to isté Božie Slovo a predsa, každý z nás naň reaguje ináč.

Evanjelium dnešnej nedele hovorí o tom, že Božie Slovo sa ponúka všetkým. Boh je ako rozsievac, ktorý rozsieva semeno. Rozsievac rozsieva všade. Božie slovo sa ponúka každému. Naše rozličné reakcie na Božie Slovo nemôžeme vysvetlovať ako chybu v Božom Slove, či v rozsievacovi. Chyba je v nás. Chyba spočíva v tom, že v našom srdci nevytvoríme také podmienky, aby to Božie Slovo v nás mohlo rásť a priniest úrodu.

Evanjelium hovorí o štyroch podmienkach, ktoré človek môže pre Božie Slovo vytvoriť. Predstavuje nám štyri postoje, ktoré vo svojom srdci môžeme voči Božiemu slovu zaujať. Na kraji cesty to sú tí z nás, ktorí často počúvajú Božie slovo akoby z povinnosti. Nič im to nedáva, ničomu nerozumejú, sú radi, keď to čím skôr skončí. Božie Slovo sa od nich odráža kdesi na kraju... a tam sa už o neho postará diabol, aby bolo pošliapané. Na skale, to sú tí ľudia, ktorí majú pre Božie Slovo miesto, zachytí sa, aj ho nechajú rást, ale potom narazí na skalu ich života – napr. si povedia, že je pekné ho počúvať, ale z toho nevyžijem, podľa toho sa dnes už nežije, je iná doba, atď. Tŕnie, to je ako nechať priestor aj pre Božie Slovo, aj pre svoj život a toto čo ja považujem za potrebné - moje starosti, problémy, náklonnosť ku svetskému..., toto všetko však často prerastie do Božie, a Božie Slovo sa udusí. Dobrá a úrodná pôda? Dal by Boh, aby naše srdcia takými boli! Božie Slovo padá do dobre pripraveného srdca, ochotného počúvať a aj uskutočňovať počuté a žiť ho vo svojom živote. Aj keď niekedy vo svojej slabosti zlyháme, Božie slovo je v nás hlboko zakorenенé, čo spôsobí, že svoje pochybenia si veľmi rýchlo uvedomíme a oľutujeme ich. Mať srdce ako dobrú zem a prinášať úrodu, to nie je žiť bezhranie život, pretože to ani nie je možné. Všetci máme chyby, nedostatky a slabosti. Mať srdce ako dobrú zem znamená aj vidieť svoje slabosti, vedieť ich pomenovať a oľutovať, a mať ochotné a vytrvalé srdce napriek svojim slabostiam počúvať, čo mi hovorí Ježiš do môjho života a snažiť sa to aj uskutočňovať a prinášať úrodu. Čo je tou úrodou, ktorú mám prinášať? „*Ovocie Svätého Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť*“ (Gal 5,22)

Vráťme sa však na začiatok - prečo tak rozdielne skončili Peter a Judáš? Chyba nebola v Ježišovi. Rozdiel bol v podmienkach, ktoré pripravili vo svojich srdciach. Petrove srdce bolo ako úrodná pôda. Počúval Ježiša a snažil sa ho prijímať. Aj keď zlyhal, Ježišove slová boli hlboko zakorenенé v jeho srdci, čoho následkom boli Petrove slová: „*Učiteľ, ty si Mesiáš, ty si Boží Syn*“, *Pane a ku komu by sme šli, ty máš slová večného života*“, Pane odíď odo mňa, lebo som človek hriešny. Judáš Ježišove slová počúval, ale ich neprijímal. Bolo to akoby jedným uchom dnu a druhým von. Všetko možné ho zaujímalo, len nie Ježišove slová. Jeho srdce bolo krajom cesty, skalou, či tŕním.... jednoducho všetkým iným, len nie úrodnou pôdou. A výsledkom nepočúvania boli Judášove slová: „*Čo mi dáte*

Ked sa učenice od anjela dozvedeli - o radostnom Pánovom vzkrísení, - že prestala dedičná kliatba, - prešťastné zvestovali apoštolom: - „Už je zničená moc smrti, - lebo Kristus ako Boh vstal z mŕtvych - a daroval svetu veľkú milosť.“

Tropár, 4 hlas

a ja vám ho vydám, Koho pobožkám, to je on, toho chyťte“.

Na pôdu ľudských sŕdc sa neustále zasieva Božie slovo. Nedovoľme, aby pôda nášho srdca bola krajom cesty, ktorý sa nás netýka. Nedovoľme, aby pôda nášho srdca bola trním, ktoré všetko ostatné udusí. Nedovoľme, aby pôda nášho srdca tak stvrdla, že Božie Slovo by v ňom nenašlo miesto.

Svätý otec František a jeho študentské časy

Písal sa rok 1953 keď bol sedemnástročný Jorge so svojimi spolužiakmi na študentskej slávnosti. Zašiel aj do kostola San José de Flores a pristúpil k spovedi. Tam, ako neskôr sám povedal, zacítil rozhodujúce volanie: „Bolo mi jasné, že som očakávaný. Je to náboženská skúsenosť – je zvláštne vnímať, že na vás niekto čaká. Od tej chvíle bol pre mňa Boh tým, ku ktorému som sa chcel približovať“. Od tohto dňa mu bolo jasné, že sa stane kňazom. Jeho otec sa s jeho rozhodnutím zmieril, horšie to bolo s mamou. Snažila sa ho presvedčiť k tomu, aby šiel pracovať, aby študoval, aby za každú cenu robil niečo iné, len nie kňaza.

Keď mal Jorge dvadsať jeden rokov prešiel bránou noviciátu, chcel sa stať jezuitom. Roky noviciátu boli veľmi premenlivé a búrlivé. V Latinskej Amerike došlo k politickým prevratom a zmenám, ktoré sa dotkli aj Cirkvi. Po desiatich rokoch noviciátu vstúpil k jezuitom. Jorge Maria Bergolio prešiel jezuitským vzdelaním, ktoré je povestné svojou prísnosťou, ale aj vynikajúcou kvalitou. Svätý Ignáć od začiatku chcel, aby jeho rádoví bratia boli duchovne a spirituálne školení, aby mali potrebné vzdelanie a aby boli pripravení na všetky intelektuálne výzvy. Jorge študoval duchovné vedy, filozofiu, teológiu, najprv v Chile a potom v rodnom meste Buenos Aires. Spolužiaci ho opisovali ako váženého mladého muža, ktorý už vtedy vynikal svojou sústredenosťou na do podstatné a dôležité.

Ked sa učenice od anjela dozvedeli - o radostnom Pánovom vzkeriesení, - že prestala dedičná kliatba, - prešťastné zvestovali apoštolom: - „Už je zničená moc smrti, - lebo Kristus ako Boh vstal z mŕtvych - a daroval svetu veľkú milosť.“

Zahrajme sa

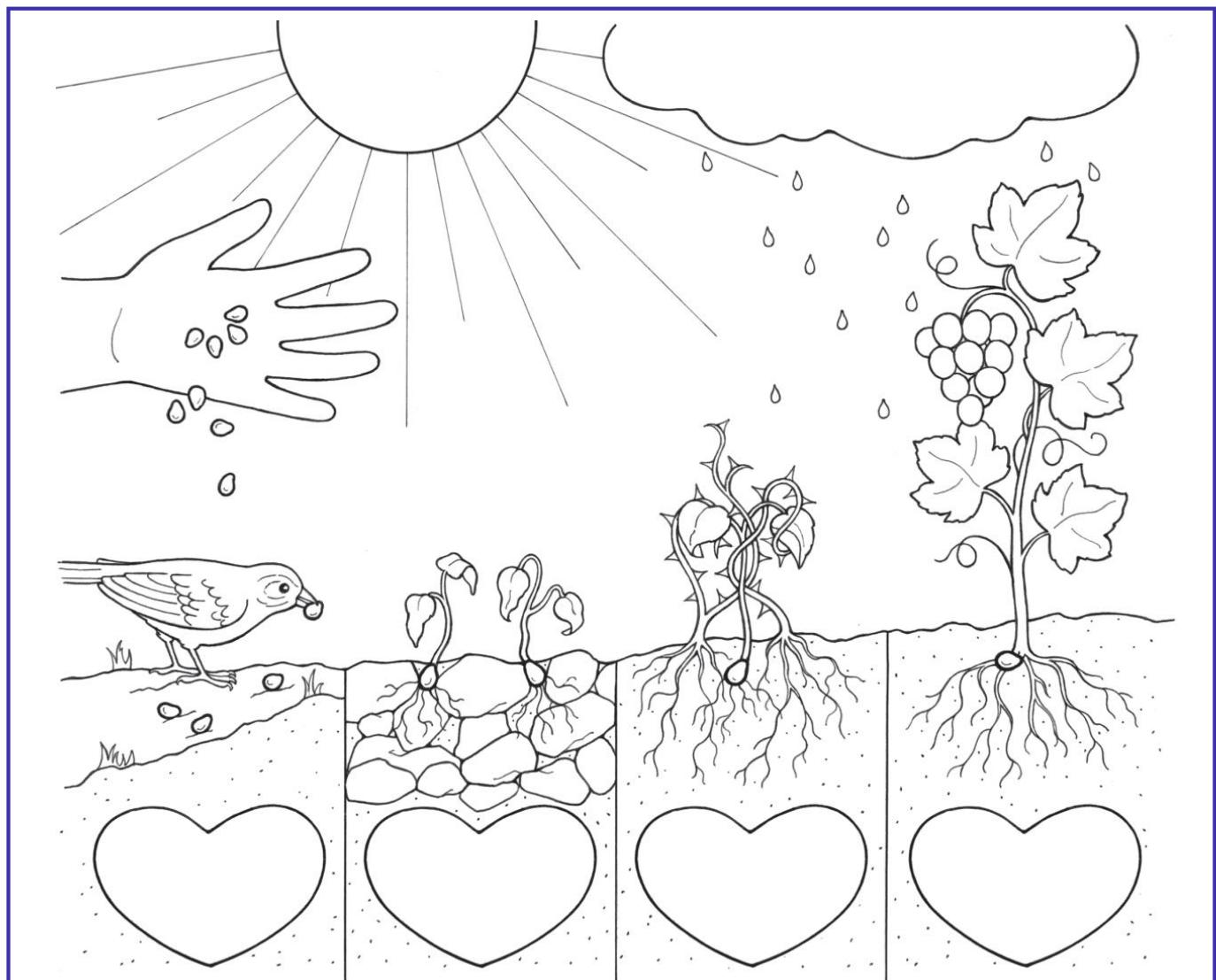
Spočítaj koľko zrniek padlo na kraj cesty, na skalu, do trní a do úrodnej pôdy a napiš čo sa s nimi stalo.

Ked' sa učenice od anjela dozvedeli - o radostnom Pánovom vzkrísení, - že prestala dedičná kliatba, - preštastné zvestovali apoštolom: - „Už je zničená moc smrti, - lebo Kristus ako Boh vstal z mŕtvyh - a daroval svetu veľkú milosť.“

Tropár, 4 hlas

Prípoj k správnemu srdcu správe číslo.

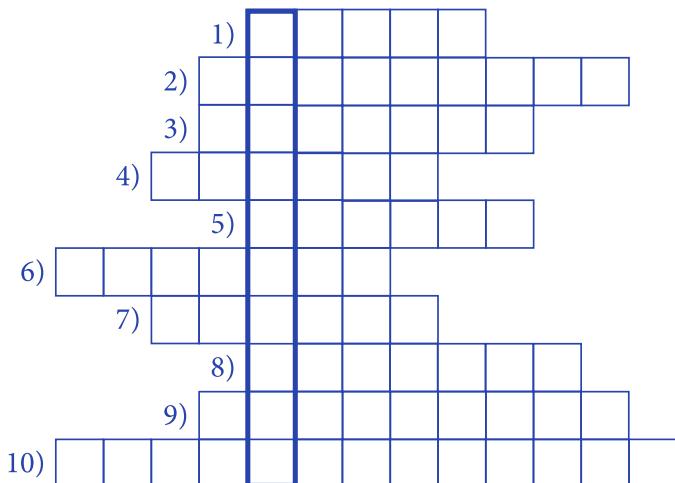
- 1) Dnes to bolo veľmi poučné, budem sa snažiť to aj dodržiavať.
- 2) Zase do chrámu? Dúfam, že to nejako vydržím.
- 3) O čom bola dnes kázeň? Viem, že to bolo pekné, aj sme sa zasmiali, ale už ani neviem o čom to bolo.
- 4) Kedy to už skončí, dnes musím ešte vybaviť toľko vecí, snáď to všetko stihнем.

Ked' sa učenice od anjela dozvedeli - o radostnom Pánovom vzkrísení, - že prestala dedičná kliatba, - preštastné zvestovali apoštolom: - „Už je zničená moc smrti, - lebo Kristus ako Boh vstal z mŕtvych - a daroval svetu veľkú milosť.“

Tropár, 4 hlas

Vyplň doplňovačku. Prečítaj si tajničku.

- 1) Bielo – žltá je ? Vatikánu
- 2) Rodná krajina pápeža Františka
- 3) Pápežský štát
- 4) Zhromaždenie biskupov
- 5) Rodina Božích detí
- 6) Rehoľa, ktorej členom je pápež František
- 7) Pápež František je rímsky...
- 8) Kňazský sľub čistoty
- 9) Mládež je ? Cirkvi
- 10) Najväčšia Božia vlastnosť

Vyfarbi obrázok

